

Danmark.

Blandt Stagens Fiskere.

En thyst Maler, Mfr. Bachmann har taget Sommerophold paa Stagen og har benyttet Lejligheden til at foretage en otte Dages Fiskeur med en af Fiskekutterne („Nora“) derfra. Han fortæller herom bl. andet:

Stagenskutterne skal helst have nogenlunde taaleligt Vejr til Fiskeriet. Naar det Vejr er højt og taaler saadant Arbejde ikke. Trækker det ind med stille, lever Passageren et herligt vegetativt Liv om Bord. Intensest føler man Natens stiftende Udsigtsninger. Naar ved Ellevetiden Foklene er træbne til Kæjs, lever Passagererne op og lever stærkt. Solen er rede. Alle Farver bliver saa fine. Høvet ligger som en Jndfald, alt er lyst, nu og da hører man en Rødsparthe spralle inde i Kutterens „Dam“. Studen har Anker ude, Klyperen er hallet ned, Fokken rullet sammen, og mod dens brune Sejldug lyser Lanterne, der giver det dugaaede Dæt et rødt glinsende Skær. Ved Midnat ser man over hele den nordlige Himmel alle Spettrets Farver i de blødfede, indbyrdes Omgange, lyfende med den renefte Klarhed. Det er en uforglemmelig, koloristisk Nydelse.

Omtrent Kl. 1 kommer den aftagende seglformede Maane frem paa den sydlige Himmel og spejler sig mildt lyfende i Vandet, der strammer lufsløst forbi Kutteren. Henad Solopgang mørkner Havet i Horisonten, nærmere og nærmere kommer Krusningen, det er den lette Brise, som bebuder Solopgang og gaar som en Vælfelse over Vandene og taler en og anden af Mandflabet paa Dækket. Der skal tages Rending af Vejret for kommende Dag. Solen staar op, gløsende gul, lille forskænder Manden i Kaptajnsskaben og purrer ud i de lumre Kæjer, Stidsbrenge og fløve Brænde i Kaptajnsskaben og faar gjort Jib og labet Kaffe. Stabile Træflotrakter lyder over Dækket, efter et hastigt Morgentouillet er snart Dagens Gering med Vaadene energit og Træl og bærer uafbrudt ved, indtil Kl. mellem 10 og 11 om Aftenen, hvor de forfaldte Fiskere graadigt under et Maaltid af Damms bedste Fisk til Te og Smørbrød, hvorefter de stikker i Dynerne til de saa Timers Nattehvile.

Men med Solopgangen og Foklens Opfanbelse trækker Passageren i en lige forladt og endnu lun Køje af tnebet Maal og sover strats hen under de fære kendte Ude af Vølgerens Souly mod Stidsplanterne og Storsjelsgaffens evindeligt gnidende Kna-Knorr mod Masten.

Den solhebe Dag rinder for Passageren til Ende i glimrende Vælfølelser. Snart er han paa Dækket og passerer med Foklene, snart laver han sig en kraftig Bouillon eller han blunder let og drømmelsfuld paa en sammentrukket Bunte Top og brænder Huden af Ansigtet uden at generes deraf. Det hænder ogsaa, han ror ud i Vaadene med Fiskerne, eller han klæber sig af, springer paa Hovedet i Søen og spømmer agterud til en udladte Redningsstrans med lang Line for at lade sig langsomt hale til Borde. Paa Dækket gaar han nogen rundt en Times Tid, tager Solbad, gaaser sig i lystelig Naturtilstand og aar overdaadigt Jndfyg paa de mange store Østers og blege Jomfruummer, der er komne ind med Vaadet, men som Fiskerne selv ikke altid er lige flinke efter.

— Det er svært flinke Folk, siger Maleren. Han roser deres sjældne Tattfølelse overfor deres fremmede Gæst, deres omsorgsfulde Venlighed og hilfsberedte Humør. Aldrig overstadige, altid i Ligevægt. Der er propere om Bord hos Stagesboerne, siger han, end hos de fleste Fiskere, han ellers har sejlet med, og Kisten om Bord er ren og af bedste Slags. Jfar er han berørt af det mærkelige, fredelige Kammeratskab, der holder Foklene sammen i deres Gering.

Smaa Meddelelser.

Berlingske Tidendes Redaktion. Det forlyder, at Redaktør Nathansen fremdeles skal være ansvarshavende Redaktør af Regeringens officielle Organ, „Berlingske Tidende“, men da han vedblivende er syg, vil han saa Medhjælp i den redaktionelle Dr. phil. P. Munch, der forsvigt tidligere har været ansat ved Bladet. Denne skal saa repræsentere Systemstiftet i Regeringen.

To døbstumme viedes forleden i St. Mortens Kirke i Randers. Det var Landstingsmand Jensen-Narslevs døbstumme Søn, der er Senebter, som viedes til en døbstum-

Datter af Gaardejer J. Jensen fra Lohol Mølle ved Odum. Brudeparrets Slægtninge og enkelte andre overværede den højtidelige Handling. Vielsen foretoges af Pastor Jørgensen fra København.

Efter at den lille Forsamling havde affunget en Salme, foretog Pastoren Vielsen, idet han talte til Brudeparret i Fingersproget. Herved var Velsignelsen udtalte han højt, medens han samtidig talte i de døfstummes Sprog.

En resolut Pige. Forleden Eftermiddag ved Femtiden tral et meget stærkt Tordensvejr, der ledsagedes af voldsomme Regnftil, den over en Del af Syd-Thy. Lynet slog Kl. 5½ ned i Kofstalden til Niels Vester-gaards Entes Gaard i Ullerup, Heltborg Sogn.

I det Jieblik, Lynnedslaget faldt Sted, sad Ejerindens Datter, den 20-aarige Kirstine Vestergaard og Malte i Stalden, hendes Broder befandt sig i hendes umiddelbare Nærhed. Begge bedøvedes af Lynnedslaget og sturtede til Jorden. Broderen fik i Hædet et alvorligt Hul oven i Hovedet; idet den unge Pige faldt, sturtede ligeledes to Kæer, hvoraf den ene kom til at ligge over hendes Ben, den anden paa hendes ene Arm.

Kirstine kom dog hurtigt atter til Bevidsthed, og da Broderen paa hendes Raab om Hjælp blev Kogende ubevægelig, frigjorde hun sig i et Nu for den Bægt, der laa over hende, sprang op og slæbte Broderen. Der endnu var bevidstløs og stærkt blødede, ud igennem Hæftalden, til hun omsider havde ham i Sikkerhed. Derefter løb hun ind i Stuehuset, hvor hun greb en Kniv, løb med denne tilbage til Stalden, skar Rebene, hvormed Kæerne, ialt 12, var bundne, over, og tral dem ud af Stalden. Paa dette Tidspunkt, vel en 10 Minutter efter at Lynnedslaget havde fundet Sted, kom nogle Naboer den ca. 10 Pige til Hjælp, men der var nu intet mere at udrette. Hele Gaarden var omspændt af Flamme, og det var ikke mere at tænke paa at trænge ind noget Steds.

11 Kæbe, som henfaldt i et særligt Rum, samt et Høl og 8 Svin indbrændte. Høtene var heldigvis paa Marken. Af Jndboet reddedes intet.

Om kommen i en Grusgrav. En ung Jeneftalar hos Gaardmand Chr. Stub i Birket var beskæftiget med at grave Grus i en derværende Grusgrav; under dette Arbejde stred Gruset pludselig sammen og begravede Karlen. Stønt den forulykkede efter ganske kort Tids Forløb blev fremdraget af Grusbunten, funde der dog intet gøres for at redde hans Liv. Det ene Ben var brækket, og Underlivet havde faaet saa store Læsioner, at det havde Væden til Følge.

Den afbøde, der hun blev 18 År gl., hed hans Jørgen Ebbesen og var fra Birket Sogn.

Overfaldet af en Bisbær. Forleden undgik Kaptajn Dnrhabe med Hustru og et Pøstbud en stor Fare, skriver „Sejmbal“. De foretog en Sejlstur i en Baad, og blev, da de var ude paa Fjorden, i Nærheden af Hovgaard overfaldne af en Bisbær. At væge sig var naturligvis umuligt. Kun ved at sidde stille undgik de, at Bierne for Alvor angreb dem. Først efter 10 Minutters Forløb skøj den store Sværm videre.

Gravfreden. En fidskyng ung Mand paa Ribslangegaard har i den sidste Tid faaet en fids Jde, som gaar ud paa, at han graber ubegravede op for at kontrollere, hvem der ligger i Kisten. Denne ubageliggende Sport har det dist sig vanføleligt at faa stoppet. Vedkommende, hvis afbøde det er gaad ud over, har klaget til Kirkevaergen, som siger, at han ikke har med den Sag at gøre. Og Politiet synes heller ikke at være villig.

Uvejret i Silkeborgegn. Som meddelt er der i Silkeborgegn dræbt 5 Mennefter af Lynet. „Silkeborg Av.“ skriver herom: Da Uvejret var drevet over, fandt en Karl paa Vejen fra Hvinningdal til Silkeborg en Rone liggende livløst henfaldt i Nærheden af Teglbærder N. Lunds Ejendom. Karlen fik tilfaldt Følt, der atter hurtigt muligt hentede Sognefogden og Lægen. Denne konstaterede ved en nærmere Undersøgelse, at Konen var dræbt af Lynet, der havde efterladt en sveden Stribe ned ad Ryggen og skænget alt Løjet af hende.

Det blev endvidere oplyst, at den dræbte var Husmand Anders Henriksen Hustru fra Hvinningdal Mark. Hun var paa Vej til Silkeborg og blev undervejs overfalden af Uvejret. Alkthen er faaet meget sørgeligere, som der er 5 uforfirmerede Børn, deraf er det mindste 2 År.

formodentlig hørt Ungen pibe; saa var hun stultet af med Vest og dens Jndhold, saa Husmanden maatte gaa velfils til sit Hjem, der laa en halv Miles Vej fra Stedet. Dagen efter, da Manden igen kom ud i Bakkerne for at plukke Lyng, fandt han Vefsen, der imidlertid var i en højt yntelig Forfatning.

En mærkelig Gris. Hos Forpagter Jesper Peterfen, Taastrup pr. Høring, har en So i disse Dage født en levende Gris med 6 Ben og 2 Langer. Grisen befinder sig vel.

Skollet i Stibelse. En Jeneftape hos en handlende i Vejle var forleden Aften saa uheldig, da hun gik ned ad Trappen med et Hæt Stivelt, at falde ned, og hun stolbede sig derved saa betydeligt, at hun i meget lidende Tilstand maatte bæres op. En Læge blev tilkaldt.

Drutnet. Fra Harboere meddeles, at Husmand Peter Bruun fra Rønland Mølle er drutnet i Limfjorden, tæt ved sit Hjem.

En Hilsen til Kongen. „Aalb. Tid.“ skriver: Flere af vore Læsere har i Dag talt til os om, at Vefsen burde bringe Kongen en Tal for den forleden foretagne gennemgribende Systemforandring.

Et Forslag, som taltaler os, gaar ud paa, at samtlige Landets Sogneraadsmænd paa en bestemt Dag samles i København for at bringe Kongen Befolkningens Tal. Hver Sogneraadsmænd ikke ønsker eller ikke kan delage, bør Sogneraadet vælge en anden Delegeret. Ved samme Lejlighed bør der selvfølgelig bringes Ministeriet en Hilsen.

En tust Trolje. — 2 Mand i Livsfare. Forleden Eftermiddag var et Par Banearbejdere udfornmanderede fra Aarhus til pr. Trolje at føre ud ad Banelinien for at nedlægge Telegrafstanger mellem Hinnerup og Laurberg. Troljeføreren var Ræfformand og hans Vefjager var en Reserarbejder. Mandene var saa ivrige med deres Arbejde, at de rent glemte, at Jtloget nord fra, som kommer til Aarhus Kl. 11, fulde passere Strækningen. Pludselig lyder Lokomotivets Hjulstøj bag en Kurve paa Banen, og da de ser sig om, opdager de Jtloget kom farende frem tom 25 Mile borte. Selvfølgelig er det ikke Tale om at tunne saa Troljen af Stinnerne, og det er med Rød og næppe, at Mandene ved et Spring redder deres Liv. I næste Sekund har Maskinen ramt Troljen, som i Hundreder af Stykker riger de frefte Mand om Drene og filter sig ind i Maskinens Hjul. Toget maatte standses, for at Stykkerne kunde blive pillet væk fra Hjulene, hvorefter det atter dampede af Sted til Aarhus med de stræmte Passagerer, som troede, der var stet en stor Ulykke.

En anset finsk Forfatter, Dr. phil. Nordmann, Helsingfors, har ved en Bog, indeholdende smaa Skitser fra Finlands Marklear 1899, færd sine Læsere gennem dette og famtidig givet dem et Jndblik i Finnernes Karakter, deres passive Stykke og dybe Hædreløstaktighed.

En af disse Smaastifter bærer Overstriften „Gamle Mænd“ og er dateret den 19. Martz:

Den lyder saaledes: Saa vel inde som ude mlydbrede der af Følt paa Hovedstadsens Banegaard. Det første af de tre Tog, som stulbede førte den store Deputations Medlemmer til St. Petersborg, stod inde paa Sporet klart til Afgang. Nu gjaldt det om at stalle sig Plads. Ventetiden til denne Stund havde været lang. Efter at jeg har lagt min Rejsestase paa den første ledige Sofa i en anden Klafes Kupe, troede jeg atter ud paa Perronen for at sige Farvel til nogle Venner, som havde fulgt mig bid. I det jeg gik forbi en Gruppe Almuemand, faldt mit Blik paa Repræsentanten for Værpes, Johan Danielsøn Nygaard. Hovedet behøvede alt Føltet stod han der smaalende med Hænderne i Lommerne.

„God Aften, Nygaard“, sagde jeg med et Haandslag, „nu kommer vi da endelig af Sted.“

„Ja, det kan ogsaa være paa Tiden.“

„Hvor er Vefsen? Stal Nygaard ikke have den med?“

„Det behøves ikke.“

„Jeg har flere Gange været i St. Petersborg ved Vintertid. Det er al Tid grueligt tolt.“

„Kan nok være, men jeg, som er en ung Mand, fryser ikke.“

Saa, saa, men jeg synes at Nygaard ser ud til at tunne være henimod 60.“

„Om nogle Maaneber begynder jeg paa de 80. Forvel, Herte, nu skal vi nok snart paa Farten.“

Nygaard steg røst op i en Wagon, og efter nogle Jieblikkes Forløb habde ogsaa jeg indtaget min Plads. Lokomotivets lange Hvielen lar gennem Luften, og Toget, de mange Forhaabningers Tog, rullede ofsted.

Endnu ubageliggere har den elektriske Gnist hæret paa Hjorteballe Mark i Them Sogn. Her sad Husmand Lauris Sørensen sammen med sin Rone og 3 Børn paa en Slagbænt og betragtede det voldsomme Uvejr. Pludselig oplyftes Stuen af et skarpt Skim, efterfulgt af et Strald, saa Huset rystede.

Hele Familien faldt bedøvet til Jorden, Manden og Konen samt de to yngste Børn — en Pige paa 4—5 År og en Dreng paa 6—7 År — for ikke mere at rejse sig. Den ældste Dreng, der er ca. 12 År gl., tom hurtigt til sig selv og raabte til de øvrige, at de stulbede rejse sig, thi der var Jib i Huset, men ingen farede, og Drengen foer da i første Styndfombed efter Følt. Da disse tom til Stede, brændte det allerede stærkt, men det lykkedes dog at faa de 4 livløse Mennefter ud.

En Fuglekonge paa — 5 År. Øvre i Marstal afholdes hvert År en Værfuglekongedning — med hvilket Vaaben meddeles „Værlv.“ derafverre ikke. — Skudningen for i År fandt Sted forleden Fredag, og ca. 60 Børn deltog. Fuglekongen blev den 5-aarige August Fjending, Søn af „Værlv.“ Redaktør, og Dronningen blev samles Datter Esther — saa hele Værdigheden blev i samme Familie.

Hjerting Grund beboet i 4000 År. Ved Reklagning af en Aarledning i Urmager Sams Gaard fandt man, i Jig. „Ven. L.“, en Granitsten af Udseende som et Trug, hvis ene Ende er aaben. Den har i Stenarbejdet været anvendt ved Tilberedning af Fødemidler og er af tyndt, stent temmelig sjelden Form. Ganske lignende Sten benyttes den Dag i Dag til samme Brug hos mange Regerhæmmer i Afrika. En Kværnsien fra samme Tidstid fandtes ved Udgravning af Grunden til Rødband Oscar Møllers Ejendom. Begge Fund, her stankedes til Mufæet, viser altsaa, at vore Forfædre har haft Værlv paa Hjerting Grund for mindst 4000 År siden.

Fra Finland.

En anset finsk Forfatter, Dr. phil. Nordmann, Helsingfors, har ved en Bog, indeholdende smaa Skitser fra Finlands Marklear 1899, færd sine Læsere gennem dette og famtidig givet dem et Jndblik i Finnernes Karakter, deres passive Stykke og dybe Hædreløstaktighed.

En af disse Smaastifter bærer Overstriften „Gamle Mænd“ og er dateret den 19. Martz:

Den lyder saaledes: Saa vel inde som ude mlydbrede der af Følt paa Hovedstadsens Banegaard. Det første af de tre Tog, som stulbede førte den store Deputations Medlemmer til St. Petersborg, stod inde paa Sporet klart til Afgang. Nu gjaldt det om at stalle sig Plads. Ventetiden til denne Stund havde været lang. Efter at jeg har lagt min Rejsestase paa den første ledige Sofa i en anden Klafes Kupe, troede jeg atter ud paa Perronen for at sige Farvel til nogle Venner, som havde fulgt mig bid. I det jeg gik forbi en Gruppe Almuemand, faldt mit Blik paa Repræsentanten for Værpes, Johan Danielsøn Nygaard. Hovedet behøvede alt Føltet stod han der smaalende med Hænderne i Lommerne.

„God Aften, Nygaard“, sagde jeg med et Haandslag, „nu kommer vi da endelig af Sted.“

„Ja, det kan ogsaa være paa Tiden.“

„Hvor er Vefsen? Stal Nygaard ikke have den med?“

„Det behøves ikke.“

„Jeg har flere Gange været i St. Petersborg ved Vintertid. Det er al Tid grueligt tolt.“

„Kan nok være, men jeg, som er en ung Mand, fryser ikke.“

Saa, saa, men jeg synes at Nygaard ser ud til at tunne være henimod 60.“

„Om nogle Maaneber begynder jeg paa de 80. Forvel, Herte, nu skal vi nok snart paa Farten.“

Nygaard steg røst op i en Wagon, og efter nogle Jieblikkes Forløb habde ogsaa jeg indtaget min Plads. Lokomotivets lange Hvielen lar gennem Luften, og Toget, de mange Forhaabningers Tog, rullede ofsted.

rejde i Fred, og at man ikke var for-nærmet — — — Deputationens Medlemmer samlede sig atter — — — denne Gang til Afrejse efter uforrettet Vrind. Atter fik jeg Oje paa Nygaard, han lød med Hænderne i Lommerne og stæbde Nyggen til Rættelønnen i Værlv. Men nu lo han ikke, de graa Øjne had harmfulde Blik.

„God Aften, Nygaard, hvordan staar det til?“

„Ma, Tak; Kroppen er røst nok, Sjælen er syg.“

„Har De ikke savnet Vefsen?“

„Nej.“

„Hvad synes Nygaard om det store St. Petersborg?“

„Stationshuset er ikke større end det i Helsingfors; jeg synes bedre om det.“

„Ja, men hvad synes de om Staden selv?“

„Det ved jeg ikke; det var mørkt, da jeg gik fra Kvartieret og her hen.“

„Nygaard har vel dog været ude at spadser?“ spurgte jeg med forøget Nygerrighed. Men Svaret lød:

Jeg tom bertil med Rørgesboernes Sværtskrivelse, det var mit Vrind, men da jeg ikke fik Lov at afledere den, rejser jeg selvfølgelig hjem. Farvel!“

Svage, nervøse Mænd.

Vil man ikke være af denne Slag, der lider af Svagbed, endemielig for talt Vanddom, som træder paa deres Hæder og forværrer deres og famtidig lader, burde de høre om et nyt middel, „A Warning Voice“, som omhandler disse Svagbede. Et til 2 og indlyd et af dem til det for Strit, Wheeler Dr. W. B. Saunders & Co., Chicago, Illinois.

Hjerting Grund beboet i 4000 År. Ved Reklagning af en Aarledning i Urmager Sams Gaard fandt man, i Jig. „Ven. L.“, en Granitsten af Udseende som et Trug, hvis ene Ende er aaben. Den har i Stenarbejdet været anvendt ved Tilberedning af Fødemidler og er af tyndt, stent temmelig sjelden Form. Ganske lignende Sten benyttes den Dag i Dag til samme Brug hos mange Regerhæmmer i Afrika. En Kværnsien fra samme Tidstid fandtes ved Udgravning af Grunden til Rødband Oscar Møllers Ejendom. Begge Fund, her stankedes til Mufæet, viser altsaa, at vore Forfædre har haft Værlv paa Hjerting Grund for mindst 4000 År siden.

Tri Asthma Kur!

Asthmalene bringer øjeblikkelig Lindring og fuldstændig Helbredelse i alle Tilfælde.

*** frit tilsendt paa Forlangende. ***

Skriv Navn og Adresse tydelig.

Der er ingen ting lig „Asthma Kur“. Det bringer øjeblikkelig Lindring, endog i de værste Tilfælde. Det lurer, naar alle andre Ting fejler.

Rev. G. F. Wells fra Billia Ridge, W. Virginia: Overskriften af „Asthma Kur“ modtoget i god Arbeid. Jeg kan ikke sige, hvor taknemmelig jeg er for den Lindring, som jeg har modtaget ved dette. Jeg var en Slave, lønket med en daarlige Hals og Asthma i 19 År. Jeg troede, at jeg aldrig vilde blive røst. Jeg saa ellers Anbefaling om Helbredelse for denne iltstæfede og pinelidende Sygdom, Asthma, og troede, I havde i det for meget, men jeg vilde dog prøve det. Til min Overraskelse hjalp det. Send mig en stor Kiste.

Rev. Dr. Morris Wechsler, Rabbi af „Cong. Sinai Israel“, skriver: New York, 3. Jan 1901. Dr. Taft Medicine Co.:

„Værlv Herte! Overskriften af „Asthma Kur“ er et udmærket Middel mod Asthma og Hay Fever, og dets Sammenligning lunder for alle Følelser, som er forbundne med Asthma. Des Værlvning er forværdene og vidunderlig. Etter at have underjagt den meget nøje, kan vi sige, at „Asthmalene“ indeholder ingen Opium, Morfin, Kokain eller andre. Rev. Dr. Morris Wechsler, Avon Springs, N. Y., 1. Febr. 1901.

Dr. Taft Bros. Medicine Co.: Værlv Herte! Jeg vil sige denne Anbefaling, fordi jeg maa gøre det, da jeg har prøvet deres „Asthmalene“ uendeligt Værlvning for Helbredelse af Asthma. Min Hustru har været plaget med fampagtig Asthma de sidste 12 År. Jeg havde selv prøvet at fure hende, og andre have ogsaa udtømt deres Kræfter. Da saa jeg deres Stilt paa deres Bude paa 130. Gade i N. York, og jeg købte øjeblikkelig en Kiste „Asthmalene“. Hun begynde at bruge det omfng ved den 11te November. Jeg mærkede snart Forandringen. Da hun havde brugt en Kiste, var hun omfng helbredet, og hun er nu helt fri for loadome Sygdomstegn. Jeg sletter at jeg kan anbefale denne Medicin til alle, som er plaget af denne Sygdom. Overskriften af „Asthma Kur“ er et udmærket Middel mod Asthma og Hay Fever, og dets Sammenligning lunder for alle Følelser, som er forbundne med Asthma. Des Værlvning er forværdene og vidunderlig. Etter at have underjagt den meget nøje, kan vi sige, at „Asthmalene“ indeholder ingen Opium, Morfin, Kokain eller andre. Rev. Dr. Morris Wechsler, Avon Springs, N. Y., 1. Febr. 1901.

Dr. Taft Bros. Medicine Co.: Værlv Herte! Jeg var plaget af Asthma i 22 År. I 3 År har prøvet utallige Midler, men ingen har p. Da saa jeg deres Anbefaling om Helbredelse af Asthma, og jeg fik Lindring øjebliklig. Jeg har siden følt at deres store Plaster, og jeg er meget taknemmelig. Jeg har Familie, fire Børn, og har ikke kunnet arbejde i 12 År. Nu er jeg røst og kan arbejde i Forretningen hver Dag. Denne Anbefaling maa De bruge, det er et fan. S. M. A. B. A. L. 67 East 120. St. New York City.

Dr. Taft Bros. Medicine Co.: Værlv Herte! Jeg var plaget af Asthma i 22 År. I 3 År har prøvet utallige Midler, men ingen har p. Da saa jeg deres Anbefaling om Helbredelse af Asthma, og jeg fik Lindring øjebliklig. Jeg har siden følt at deres store Plaster, og jeg er meget taknemmelig. Jeg har Familie, fire Børn, og har ikke kunnet arbejde i 12 År. Nu er jeg røst og kan arbejde i Forretningen hver Dag. Denne Anbefaling maa De bruge, det er et fan. S. M. A. B. A. L. 67 East 120. St. New York City.

Proveklasse sendt frit paa Forlangende.

Opstet det ikke. Etter øjeblikkelig til: DR. TAFT BROS. MEDICINE CO., 79 East 130th St., New York City.

Søfter, læs mit frie Tilbud til dig og alle!

Jeg sender frit pr. Post, aldeles uden nogen Betaling til alle Kvinder i Verden min Selvskabning i Hjemmet for Sygdomme, specielt for vort Børn, tilligemed fuldtværdige Oplæsninger om mit eget Tilfælde, til Kvinder, som lider af Kvinde-sygdomme. I kan læse eller høre i Hjemmet uden Bøgehjælp. Det folder eller intet at forlange det, og hvis I da beslutter eder til at blive ved, saa vil det kun koste eder tolv Cents om Ugen. Det vil ikke hindre eder i ellers Arbejde. Jeg har det alle til Salg, men bestiller denne Preparation frit for 10 Dages Beslutning. Det behøver alle, gamle og unge, og hvis De har en Forværring af Næb, eller en overhengende Ansigt, Smerte i Hagen eller Munden, en træbne Hætte langs Ryggen, Trængsel til at græde ofte, Hvielen, Træthed eller en Træthed i Hovedet (Hvide Høb), Forbrænding i Øje eller Næbsten af Rymdernes, formøget eller forlørt eller iltfærdigt maanedlig Renfælde, Tumør eller Bæk i Munden, da tilfærlig Mrs. M. Sommers, Notre Dame, Ind., for fre Overskriften af „Asthma Kur“ og send den til mig. Dermed og et imult uendeligt og Mellem Bakte i Hølen uden noget paatræk.

Zit Mædre, som har Tøvre, vil jeg meddele et fimeft Hjemmemiddel, som behøver Hvide Høb og mærligt eller uregelmæssig maanedlig Renfælde hos unge Piger. Det vil være Øver for Uto og Værg og bare Overskriften af „Asthma Kur“ og send den til mig. Dermed og et imult uendeligt og Mellem Bakte i Hølen uden noget paatræk.

Uddrag af nogle Breve med Tilfælde. Mrs. J. Nielsen, Underwood, Minn., skriver: Medicinen var for min Hustru, og jeg vil hermed underrette eder om, at den har gjort min Hustru meget god. Hun har ingen Vefsen af Stomperens mere og er nu i Stand til at gøre en stor Værlv. Jeg lunder hermed en herteftig Tak for den Hjælp, hun har erholdt gennem Overskriften af „Asthma Kur“. Mrs. Rev. J. H. Levine, Lakota, Minn., skriver: Dermed bedøvedes, at Overskriften af „Asthma Kur“ er et udmærket Middel mod Asthma og Hay Fever, og dets Sammenligning lunder for alle Følelser, som er forbundne med Asthma. Des Værlvning er forværdene og vidunderlig. Etter at have underjagt den meget nøje, kan vi sige, at „Asthmalene“ indeholder ingen Opium, Morfin, Kokain eller andre. Rev. Dr. Morris Wechsler, Avon Springs, N. Y., 1. Febr. 1901.

Mrs. M. Sommers, Notre-Dame, Box, E. D., Ind., U. S. A.